

wynikają w sposób jasny, analityczny i jednoznaczny aspekty, które skłoniły Komisję do uznania, że dostęp FTI do sprawozdania końcowego byłby szkodliwy dla ICIM, ani też nie wynika z niej wynik rozważenia rzekomych interesów handlowych ICIM oraz interesu jej partnerów handlowych – w tym skarżącej – w poznaniu stopnia niezawodności i wiarygodności jednostki notyfikowanej.

2. Zarzut drugi dotyczący błędnego wyłączenia nadrzędnego interesu publicznego oraz błędnej wykładni i zastosowania art. 4 ust. 2 in fine rozporządzenia nr 1049/2001

- Należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji, gdyż Komisja wyłączyła z jednej strony istnienie nadrzędnego interesu publicznego w ujawnieniu, a z drugiej strony istnienie innych interesów publicznych, które mają pierwszeństwo przed interesami chronionymi w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001. Zasadnicze znaczenie sprawozdania końcowego dla ochrony przed sądami krajowymi zostało pominięte z naruszeniem orzecznictwa wynikającego z wyroku Komisja/EnBW⁽³⁾ i nie zostało uwzględnione jako nadrzędny interes publiczny. Zaskarżona decyzja jest wadliwa także z tego powodu, że interesy ochrony konkurencji i zdrowia publicznego nie zostały uwzględnione jako nadrzędne interesy publiczne.

3. Zarzut trzeci dotyczący błędnej wykładni i zastosowania art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001

- W końcu z naruszeniem zasady proporcjonalności Komisja nie oceniła prawidłowo możliwości udzielenia częściowego dostępu do sprawozdania końcowego. Decyzja administracyjna Komisji mogła zostać zaczerpnięta w zakresie, w jakim podane zostały w niej dane wrażliwe lub obiektywnie poufne. Nic nie stało na przeszkodzie sporządzeniu jawnej wersji sprawozdania końcowego, która umożliwiałaby wystarczające zrozumienie oceny ICIM, bez ujawnienia przy tym możliwych (choć mało prawdopodobnych) tajemnic handlowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43)

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 920/2013 z dnia 24 września 2013 r. w sprawie wyznaczania i nadzorowania jednostek notyfikowanych na podstawie dyrektywy Rady 90/385/EWG dotyczącej wyrobów medycznych aktywnego osadzania oraz dyrektywy Rady 93/42/EWG dotyczącej wyrobów medycznych (Tekst mający znaczenie dla EOG).

⁽³⁾ Zobacz wyrok Trybunału z dnia 27 lutego 2014 r., Komisja/EnBW (C-365/12 P, pkt 107).

Skarga wniesiona w dniu 14 grudnia 2016 r. – HJ/EMA

(Sprawa T-881/16)

(2017/C 046/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: HJ (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: L. Levi i A. Blot, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Agencja Leków

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącej symbolicznej kwoty 1 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;
- nakazanie stronie pozwanej wycofania memorandum z dnia 22 lipca 2015 r., a w konsekwencji odpowiedzi skarżącej z dnia 23 lipca 2015 r., z jej akt osobowych;

- o ile to konieczne, stwierdzenie nieważności decyzji organu upoważnionego do zawierania umów o pracę (OUZU) z dnia 21 marca 2016 r. oddalającej wniosek o odszkodowanie złożony przez skarżącą w dniu 26 listopada 2015 r. oraz stwierdzenie nieważności decyzji OUZU z dnia 19 października 2016 r. oddalającej zażalenie skarżącej z dnia 20 czerwca 2016 r. na wspomnianą decyzję;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi jeden zarzut dotyczący tego, że przesłanki powstania odpowiedzialności pozaumownej Unii Europejskiej, a mianowicie bezprawność zarzucanego postępowania, rzeczywiste wystąpienie szkody i istnienie związku przyczynowego między zachowaniem a podnoszoną szkodą, zostały spełnione w niniejszej sprawie. Według skarżącej, dokumenty z jej akt osobowych, które zostały podane do wiadomości publicznej i do których mógł mieć dostęp każdy członek personelu Europejskiej Agencji Leków podczas pewnego okresu, nie były przetwarzane rzetelnie i w dopuszczalny sposób, lecz do celów innych niż te, dla których były gromadzone a strona skarżąca nie zezwoliła wyraźnie na te zmiany celów. Rozpowszechnianie tych wrażliwych danych w konsekwencji podważyło wiarygodność strony skarżącej, powodując u niej realną i pewną krzywdę. W ocenie strony skarżącej, omawianą krzywdę należy przypisać w całości zawinionemu działaniu Agencji.

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2016 r. – Sipral World/EUIPO – La Dolfina (DOLFINA)

(Sprawa T-882/16)

(2017/C 046/28)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sipral World, SL (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat R. Almaraz Palmero)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: La Dolfina, SA (Buenos Aires, Argentyna)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „DOLFINA” – zgłoszenie nr 3 701 828

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 września 2016 r. w sprawie R 1897/2015-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;